

- בא ראובן. לא נכון שהסכמנו לשמירה סטטוט קוו בירושלים המורה הימנעות
צדמת מחבאת שאלת ירושלים בפני או"ם.

28.8.49, ג' אלול, יום א'

כוח אדם ביום 115.8.49

בשרות פעיל 44581 חיילים, 5265 אזרחים, ס"ח 49.846.

חי"ר 14.838 (+ אזרחים 83), מטות מחוזות 680 (+ 21), פרטים 161 (+ 1),
חותרנים 2577 (+ 21), הנדסה 1671 (+ 103), חיל קשר 1546 (+ 159), אכא
2765 (+ 393), ש.ר. 2776 (+ 873), אגא 5558 (+ 2307), אגס 1196 (+ 246),
מהד 1244 (+ 17), ממסל צבאי 336 (+ 9), יונויכ 1534 (+ 373), אוויר 3772
(+ 478), ים 1983 (+ 86), אמונים 883, מחנה מעבר 1002, רם 1 י 59.

מלבד אלה יש 8630 מחוץ לשדות חולים ומצוקים 2363, חללים 3822,
נעדרים 380, אסירים 195, עריקים, 11 במחנה א שחרורים - ס"ח 8630,
עם הנל 53,211, עם אזרחים 58.476.

שוחזרו במסך השבוע הקודם 1393, יצאו לרם 7 - 79, נחגיטו מחדש 13,
חזרו טר.מ. 186, נוספו אזרחים 37.

שדותי אגאי אספקה 822 (+ 229), מחבורה 2871 (+ 864), ציוד 535
(+ 832), הנדסה חימוש 452 (+ 92), חימוש 621 (+ 287), בעלי חי 257
(+ 3), ס"ח 5558 (+ 2307) = 7805.

אגמ: קשר לעחונות 20, מוריעין 823 (+174), במים 53-805 (+8),
ש. בשחון 265 (+64), הא"ם חג"ס 35, - ס"ה 1196 + 246 = 1442.

מחדו משה ב"ס צבאיים 85, במים אטונים 361, ב"ס לקציני חי"ר 121
(+47), בי"ס לחי"ר 351 (+6), בי"ס למגדים 38 (+3), בי"ס למנהלח 66 (+1)
ב"ס להדיון 161, ב"ס לצניחה 61, ס"ב 1244 + 17 = 1261.

שונים: מחנה מטכל 236, מטכל 495 + 50, מטכל בח"ש 123 + 289,
בדנק 365 + 12, טח' אחונים בדנק 65 + 2, חסר 234 + 17, ירחון 16 + 3,
ס"ה 1534 + 373.

אבא: קציני עיר 130 + 15, חן 54, מחנוה 828 + 59, ש.ר. 2716 +
873, הרבות 251 + 14, מ.צ. 767 + 15, שונים 735 + 290 (ש. דחי - 84 +
ש. משמטי 77 + 2, ש. סעד 5, מזמורה 51 + 11, מחקר פסיכולוגי 37 + 9,
מחנה מטכל/אבא 470 + 227, משרד בק' רכוז 8 + 41, קשר לצ.א. 3,
ס"ה 5541 + 2266 = 6867.

- ד"ר הלר מציע ש.ר. לימי שלום (לצבא) של 22000 (250-300 מיונות.
כולן בבית חולים מרכזי אחד. זה צריך להיות כהל השומר. את שיירי החולים
הוא מציע לחלק: חולי השחמת וחרוה לרכז בסרפנד ולמסור לרשות אזרחית.
חמקרים החירורגיים ואורתופדיים להשאיר ברשות הצבא בתל-השומר. לרשות הנכים
להעמיד ביה החברות בנס ציונה - ברשות אגף השקום.

- בא משה דייך. הגיע עם מטקחי או"ם לטשבר בשחי נקודות הנקודות
המפורזות בגבול טוריה ובענין העליכים,

- ישיבה עם ש.ר., דר. מאיר (מסדר הבטחון), נשארו עכשיו 2000 חולים, מהם 250 + 164 באליסע קטועי אברים, 240 בסרפנד (חולי רוח ושחפת, הנאר מקרים יותר קלים, סיכולים להבריא ולשוב לצבא עד סוף 1949. בתוך 2000 החולים יש כ- 500 חולים "נורמלים" בצבא, שלא בקדר עם הפלחמה (בצבא יש 1% חולים), הנאר 900 פצועי פלחמה, 240 חולי רוח ושחפת, 250 נכים, 164 באליסע (מקרים קשים שטעונים עוד ניתוח, אבל לאי שעה אין צורך שיחיו בבית חולים, אלא כמביק בית החלמה); יש עוד 750 שנכתחררו, מהם 150 קטועי אברים, והנאר נמבעו פלחמה אחרים. מכפל בהם ש.ר.

גוריון מוסר שהנכים דורשים: 1) חוקה שמבטיחה זכויהם, 2) אברים מלאכותיים, 3) שיכון, 4) שיקום, 5) סימול רפואי.

בחוקת הממשלה יש זכות לשיקום, מנסיה קבועה שנכים שנכותם היא למעלה מ-50%, פיצוי חד פעמי לכל אלה שנכותם היא 10%-50%, סימול רפואי, באופן זה החוקה כוללת 2, 4, 5).

סיבר - יש שאלת שלום למעמדה לנפגעי פלחמה. דרושה גם כהובת לסימול רפואי לקטועי האבר, כי הפרוטזה מתקלקלת בזמן לזמן. השאלה מי יהן הסימול הרפואי לאחר השחרור? ש.ר., צבאי + או מסדר הבריאות. ואעד לשיכון - יש לעזר הנכים, ולא לרכז אותם בימו.

מאיר מביע שכל המקרים החרוניים - רוח, שחפת, ימסרו למסדר הבריאות, אם בית החולים בסרפנד ימסר למסדר הבריאות. כמו כן המקרים שאינם דורשים סימול אורטופדי (שתוק וכדומה). (יש 900 פצועי פלחמה, 240 חולי רוח ושחפת, 250 נכים, 164 באליסע (מקרים קשים) - השתחררו 150 נכים.

יעקב עובד בהוקף על כך שהמען לנכים יהיה מסדד הבריאות ולא הצבא.

הצבא יעסוק רק בצבא - נכה אינו איש צבא.

צדוק סבור שטכניקת המוסר הצבאי - מוטב שהצבא ישל בפגועי הלחמה,

מלבד חולי רוח ושחפת.

מאיר מוכן לקבל כל המקרים - עסיחיים, נברוטיים, ועוד - מלבד חלק

שהמקרים האורטופדיים הדורשים טיפול. ואשר לבית החולים בסרפנד - הוא סוגד

ומונרד מסתנה הצבא.

שיבר מהנגד למסירת ביח"ח בחיפה למשרד הבריאות, כי יהכנו גם בימי

שלום מאונות קשות לצבא, ואי-אפשר לחובלים להל-השומר. שאלתי אם נהגיל בית

החולים למשרד הבריאות בהנאי שיזמר לשעת הצורך - מספר מיטות לצבא - יספיק

חדבר? כי עלינו לצמצם ש.ר., אחת נצטרך לצמצם יחידה לוחמה. שיבר הככים

להנאי זה.

- בערב ישיבת המזכירות על אינטרנציונל והרחבת הקואליציה.

לאחר הישיבה הודיע לי אלקנה שלפנות ערב נפלה מוליה בחדר וכברה עצם

בזרוע היד. ניגשתי לאסותה שטט היא שוכבת. פרופ. פרכוס אמר לי שאין זה עניין

חמור, אבל חרמוי ידרוש שלושה שבועות.